

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 357/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

Všeobecný súd

2019/C 357/02	Vymenovanie zástupcu tajomníka	2
---------------	--------------------------------------	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 357/03	Vec C-162/19 P: Odvolanie podané 22. februára 2019: Iceland Foods Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-267/18, Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND) .	3
---------------	--	---

2019/C 357/04	Vec C-188/19 P: Odvolanie podané 24. februára 2019: FV proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-750/16, FV/Rada	3
---------------	--	---

2019/C 357/05	Vec C-230/19 P: Odvolanie podané 14. marca 2019: Petr Fryč proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 15. januára 2019 vo veci T-513/18, Fryč/Komisía	4
---------------	---	---

2019/C 357/06	Vec C-317/19 P: Odvolanie podané 16. apríla 2019: Romuald Kayibanda, Julie Sors proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 27. februára 2019 vo veci T-581/18, Kayibanda a Sors/Komisia	4
2019/C 357/07	Vec C-433/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 6. júna 2019 – Ellmes Property Services Limited/SP	4
2019/C 357/08	Vec C-442/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 12. júna 2019 – Stichting Brein/News-Service Europe BV	5
2019/C 357/09	Vec C-462/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (Španielsko) 13. júna 2019 – Asociación Estatal de Empresas Operadoras Portuarias (ASOPORT) ...	6
2019/C 357/10	Vec C-464/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 14. júna 2019 – Latte Villafranca SCRL, v likvidácii, a i./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	7
2019/C 357/11	Vec C-468/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria regionale per il Veneto (Taliansko) 17. júna 2019 – Regione Veneto/HD	7
2019/C 357/12	Vec C-478/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 19. júna 2019 – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate	9
2019/C 357/13	Vec C-479/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 19. júna 2019 – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate	9
2019/C 357/14	Vec C-481/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte costituzionale (Taliansko) 21. júna 2019 – DB/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	10
2019/C 357/15	Vec C-496/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria regionale della Campania (Taliansko) 25. júna 2019 – Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno	11
2019/C 357/16	Vec C-497/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Zaragoza (Španielsko) 26. júna 2019 – Ibercaja Banco, S.A./SO a TP	11
2019/C 357/17	Vec C-499/19 P: Odvolanie podané 28. júna 2019: Victor Lupu proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 30. apríla 2019 vo veci T-558/18, Lupu/EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)	12
2019/C 357/18	Vec C-505/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 3. júla 2019 – WS/Spolková republika Nemecko	12
2019/C 357/19	Vec C-512/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 3. júla 2019 – Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo Economico a i.	13
2019/C 357/20	Vec C-517/19 P: Odvolanie podané 8. júla 2019: Maria Alvarez y Bejarano a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 v spojených veciach T-516/16 a T-536/16, Alvarez y Bejarano a i./Komisia	14
2019/C 357/21	Vec C-518/19 P: Odvolanie podané 8. júla 2019: Jakov Ardalic a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 v spojených veciach T-523/16 a T-542/16, Ardalic a i./Rada	15

2019/C 357/22	Vec C-538/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) 10. júla 2019 – TS, UT, VU/Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța	16
2019/C 357/23	Vec C-544/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd Blagoevgrad (Bulharsko) 17. júla 2019 – „ECOTEX BULGARIA“ EOOD/Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prihodite	17
2019/C 357/24	Vec C-553/19 P: Odvolanie podané 18. júla 2019: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) proti uzneseniu Všeobecného súdu (druhá komora) zo 16. mája 2019 vo veci T-396/18, ITSA/Komisia	18
2019/C 357/25	Vec C-554/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl (Nemecko) 18. júla 2019 – trestné konanie proti FU.	19
2019/C 357/26	Vec C-555/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Stuttgart (Nemecko) 19. júla 2019 – Fussl Modestraße Mayr GmbH/SevenOne Media GmbH.	21
2019/C 357/27	Vec C-561/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 23. júla 2019 – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA	22
2019/C 357/28	Vec C-595/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 23. júla 2019 – Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo Economico a i.	23
2019/C 357/29	Vec C-600/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Zaragoza (Španielsko) 6. augusta 2019 – MA/Ibercaja Banco, SA.	23
2019/C 357/30	Vec C-602/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Köln (Nemecko) 9. Augusta 2019 – kohlpharma GmbH/Spolková republika Nemecko	24
2019/C 357/31	Vec C-608/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 12. augusta 2019 – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.	25
2019/C 357/32	Vec C-616/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 16. augusta 2019 – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality	26
2019/C 357/33	Vec C-624/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Watford Employment Tribunal (Spojené kráľovstvo) 22. augusta 2019 – K a iní/Tesco Stores Ltd	27
2019/C 357/34	Vec C-658/19: Žaloba podaná 4. septembra 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo	27
Všeobecný súd		
2019/C 357/35	Vec T-603/17: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. septembra 2019 – Litva/Komisia („EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Nariadenie (ES) č. 1698/2005 – Os 4 „Leader“- Nariadenie (EÚ) č. 65/2011 – Administratívne kontroly – Povinnosť zaviesť vhodný systém umožňujúci posúdenie primeranosti nákladov – Príspevok v naturáliách vo forme dobrovoľnej práce – Príspevok v naturáliách vo forme vkladu nehnuteľného majetku – Kontroly na mieste – Existencia dokladov odôvodňujúcich žiadosti o platbu – Vykonanie transakcií financovaných v súlade s pravidlami týkajúcimi sa verejného obstarávania“).	29

2019/C 357/36	Vec T-217/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. septembra 2019 – DK/ESVČ („Verejná služba – Disciplinárne konanie – Odsúdenie v trestnom konaní – Sankcia vo forme zrážky z dôchodku – Zjavne nesprávne posúdenie – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia – Poľahčujúce okolnosti – Zodpovednosť“) 30	30
2019/C 357/37	Vec T-308/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. septembra 2019 – Hamas/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti osobám, skupinám a subjektom v rámci boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Možnosť kvalifikácie orgánu tretieho štátu ako príslušného orgánu v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne posúdenie – Zásada nezasahovania – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Overovanie aktov Rady“) 30	30
2019/C 357/38	Vec T-680/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2019 – SLL Service/EUIPO – Elfa International (LUMIN8) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Obrazová ochranná známka LUMIN8 – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie LUMI – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)..... 31	31
2019/C 357/39	Vec T-689/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2019 – Executive Selling/EUIPO – (EXECUTIVE SELLING) („Ochranná známka Európskej únie – Medzinárodný zápis ochrannej známky označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka EXECUTIVE SELLING – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001)..... 32	32
2019/C 357/40	Vec T-744/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. septembra 2019 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Zobrazenie prerušenej elipsy) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie predstavujúcej prerušenú elipsu – Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie predstavujúca elipsu – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“) 33	33
2019/C 357/41	Vec T-753/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 5. septembra 2019 – C&A/EUIPO (#BESTDEAL) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie #BESTDEAL – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“) 33	33
2019/C 357/42	Vec T-434/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 22. júla 2019 – Younique/EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Spätvzatie námietky – Zastavenie konania“) 34	34
2019/C 357/43	Vec T-511/19: Žaloba podaná 17. júla 2019 – Staciwa/Komisia 35	35
2019/C 357/44	Vec T-529/19: Žaloba podaná 22. júla 2019 – Adeso/Komisia 36	36
2019/C 357/45	Vec T-536/19: Žaloba podaná 27. júla 2019 – Militos Symvouleftiki/Komisia 37	37
2019/C 357/46	Vec T-573/19: Žaloba podaná 16. augusta 2019 – DS a i./Komisia a ESVČ 38	38
2019/C 357/47	Vec T-575/19: Žaloba podaná 19. augusta 2019 – El/Komisia 38	38
2019/C 357/48	Vec T-576/19: Žaloba podaná 19. augusta 2019 – DV a i./Komisia 39	39
2019/C 357/49	Vec T-580/19: Žaloba podaná 20. augusta 2019 – Borborudi/Rada 40	40
2019/C 357/50	Vec T-584/19: Žaloba podaná 22. augusta 2019 – thyssenkrupp/Komisia 41	41

2019/C 357/51	Vec T-595/19: Žaloba podaná 30. augusta 2019 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)	42
2019/C 357/52	Vec T-621/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 18. júla 2019 – Taminco a Arysta LifeScience Great Britain/EFSA ..	43
2019/C 357/53	Vec T-720/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 23. júla 2019 – AMVAC Netherlands/EFSA	44
2019/C 357/54	Vec T-335/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 23. augusta 2019 – Cantieri del Mediterraneo/Komisia	44

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 357/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 348, 14.10.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 337, 7.10.2019

Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019

Ú. v. EÚ C 319, 23.9.2019

Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019

Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019

Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VŠEOBECNÝ SÚD

Vymenovanie zástupcu tajomníka

(2019/C 357/02)

Všeobecný súd na svojom plenárnom zasadnutí z 13. februára 2019 rozhodol o vymenovaní Thomasa Henzeho za zástupcu tajomníka Všeobecného súdu v súlade s článkom 33 rokovacieho poriadku v spojení s článkom 32 tohto poriadku.

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 22. februára 2019: Iceland Foods Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-267/18, Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Vec C-162/19 P)

(2019/C 357/03)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Odvolaťka: Iceland Foods Ltd (v zastúpení: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister, J. Hertzog, C. Hill a J. Warner, solicitors)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením z 5. septembra 2019 odvolanie zamietol ako zjavne nedôvodné a rozhodol, že Iceland Foods Ltd znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 24. februára 2019: FV proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) zo 14. decembra 2018 vo veci T-750/16, FV/Rada

(Vec C-188/19 P)

(2019/C 357/04)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Odvolať: FV (v zastúpení: É. Boigelot, avocat)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európsky parlament, Európska komisia

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením z 3. septembra 2019 odvolanie zamietol.

Odvolanie podané 14. marca 2019: Petr Fryč proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 15. januára 2019 vo veci T-513/18, Fryč/Komisia

(Vec C-230/19 P)

(2019/C 357/05)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Odvolaateľ: Petr Fryč (v zastúpení: Š. Oharková, advokátka)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 5. septembra 2019 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že toto odvolanie je zjavne nedôvodné.

Odvolanie podané 16. apríla 2019: Romuald Kayibanda, Julie Sors proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 27. februára 2019 vo veci T-581/18, Kayibanda a Sors/Komisia

(Vec C-317/19 P)

(2019/C 357/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Romuald Kayibanda, Julie Sors (v zastúpení: A. Bove, avocate)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 3. septembra 2019 Súdny dvor (šiesta komora) zamietol odvolanie.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 6. júna 2019 – Ellmes Property Services Limited/SP

(Vec C-433/19)

(2019/C 357/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku: Ellmes Property Services Limited

Odporca v konaní o opravnom prostriedku: SP

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 24 bod 1 prvý pododsek prvý variant nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie Brusel I a“) vykladať v tom zmysle, že predmetom žalôb vlastníka bytu, ktoré majú inému vlastníkovi bytu zakázať, aby svojvoľne, bez súhlasu ostatných vlastníkov bytov, zmenil svoj bytový objekt, najmä jeho účel, je uplatnenie vecného práva?
2. V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

Má sa článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia Brusel I a vykladať v tom zmysle, že predmetom žalôb uvedených v bode 1 sú zmluvné plnenia, ktoré treba plniť na mieste, kde sa vec nachádza?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 12. júna 2019 – Stichting Brein/News-Service Europe BV

(Vec C-442/19)

(2019/C 357/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Stichting Brein

Žalovaná: News-Service Europe BV

Prejudiciálne otázky

1. Vykonáva prevádzkovateľ platformy pre služby Usenetu (akým bola aj spoločnosť NSE) za okolností opísaných v bodoch [1 až 7] a [16] tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230) (ďalej len „smernica 2001/29/ES“)?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná (a teda ide o verejný prenos):

Bráni konštatovanie, že prevádzkovateľ platformy pre služby Usenetu vykonáva verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29/ES, uplatneniu článku 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 339) (ďalej len „smernica 2000/31/ES“)?
3. Ak bude odpoveď na prvú alebo druhú otázku záporná (a teda je v zásade možné odvolávať sa na vylúčenie zodpovednosti podľa článku 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES):

Zohráva prevádzkovateľ platformy pre služby Usenetu, ktorý v zmysle opisu v bodoch [1 až 7] a [16] tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania poskytuje služby, aktívnu rolu, ktorá bráni odvolaniu sa na článok 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES odlišným spôsobom?

4. Je možné prevádzkovateľovi platformy pre služby Usenetu, ktorý vykonáva verejný prenos a ktorý sa môže odvolať na článok 14 ods. 1 smernice 2000/31/ES, zakázať pokračovať v porušovaní práva, resp. je možné voči nemu vydať príkaz, ktorý presahuje rámec možností stanovených v článku 14 ods. 3 tejto smernice, alebo tomu bráni článok 15 ods. 1 smernice 2000/31?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (Španielsko) 13. júna 2019 – Asociación Estatal de Empresas Operadoras Portuarias (ASOPORT)

(Vec C-462/19)

(2019/C 357/09)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Estatal de Empresas Operadoras Portuarias (ASOPORT)

Ďalší účastníci konania: Asociación Nacional de Empresas Estibadoras y Consignatarios de Buques (ANESCO), Comisiones Obreras, Coordinadora Estatal de Trabajadores del Mar (CETM), Confederación Intersindical Galega, Eusko Langileen Alkartasuna, Langile Abertzaleen Batzordeak, Unión General de Trabajadores (UGT)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 101 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že dohody medzi hospodárskymi subjektmi a zástupcami zamestnancov, a to aj pod názvom kolektívnych dohôd, sa považujú za zakázané, ak stanovujú, že zamestnanci, ktorí sú pridružení k SAGEP, prejdú do podnikov, ktoré sa od SAGEP oddelia, a upravujú spôsob, akým sa uvedený prechod uskutoční?
2. V prípade, ak bude odpoveď na predchádzajúcu otázku kladná, má sa článok 101 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že mu odporujú také ustanovenia vnútroštátneho práva, aké sa nachádzajú v Real Decreto-ley 9/2019 (kráľovský zákonný dekrét č. 9/2019), v rozsahu, v akom tvoria základ kolektívnych zmlúv, ktoré ukladajú určitý spôsob prechodu zamestnancov k právnenému nástupcovi zamestnávateľa, ktorý prekračuje rámec pracovnoprávných otázok a vedie k zosúladeniu obchodných podmienok?
3. V prípade, ak sa konštatuje, že citované zákonné ustanovenia odporujú právu Únie, má sa judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa prednosti práva Únie a jej následkov, ktoré sú obsiahnuté okrem iného v rozsudkoch Simmenthal ⁽¹⁾ a Fratelli Costanzo ⁽²⁾, vykladať v tom zmysle, že takému verejnoprávnemu orgánu, akým je Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (Národná komisia pre trhy a hospodársku súťaž), z nej vyplýva povinnosť neuplatniť vnútroštátne právne predpisy, ktoré sú v rozpore s článkom 101 ZFEÚ?
4. V prípade, ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, majú sa článok 101 ZFEÚ, nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy ⁽³⁾ a povinnosť zabezpečiť účinnosť predpisov Únie vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby taký správny orgán, akým je Národná komisia pre trhy a hospodársku súťaž, uložil pokuty a penále subjektom, ktoré konajú opísaným spôsobom?

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. decembra 1976, Simmenthal (35/76, EU:C:1976:180).

⁽²⁾ Rozsudok z 22. júna 1989, Costanzo (103/88, EU:C:1989:256).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 14. júna 2019 – Latte Villafranca SCRL, v likvidácii, a i./Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Vec C-464/19)

(2019/C 357/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Latte Villafranca SCRL, v likvidácii, Azienda Agricola Cordioli Cesarino e Noè società semplice, Cordioli Evaristo e Loredano società semplice, DZ, EA, FB

Žalovaní: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Európskej únie, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že v dôsledku rozporu ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu s článkom 2 ods. 2 tretím pododsekom nariadenia (EHS) č. 3950/92 ⁽¹⁾ neexistuje povinnosť výrobcov zaplatiť dodatočný poplatok v prípade splnenia podmienok stanovených v uvedenom nariadení?
2. Má sa právo Európskej únie a najmä všeobecná zásada ochrany legitímnej dôvery, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, vykladať v tom zmysle, že nie je možné poskytnúť ochranu legitímnej dôvery subjektov, ktoré rešpektovali povinnosť stanovenú členským štátom, pričom mali prospech z účinkov súvisiacich s dodržiavaním predmetnej povinnosti, pokiaľ bola táto povinnosť v rozpore s právom Európskej únie?
3. Bránia článok 9 nariadenia (ES) č. 1392/2001 ⁽²⁾ a pojem „prioritná kategória“ vymedzený právom Únie, v prípade, aký sa opisuje v tomto návrhu a ktorý je predmetom konania vo veci samej, ustanoveniu práva členského štátu, akým je článok 2 ods. 3 zákonného dekrétu č. 157/2004, prijatého Talianskou republikou, v ktorom sa stanovujú odlišné spôsoby vrátenia nadmerne účtovaného dodatočného poplatku, s tým, že na účely stanovenia harmonogramu a podmienok vrátenia preplatku sa rozlišuje medzi výrobcami, ktorí mali dôveru v náležitú dodržiavanie vnútroštátneho predpisu, ktorý sa ukázal byť v rozpore s právom Únie, a výrobcami, ktorí toto ustanovenie nerešpektovali?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992 stanovujúce dodatočné poplatky pre sektor mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. ES L 405, 1992, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1392/2001 z 9. júla 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 3950/92, ktorým sa zaviedol dodatočný poplatok pre sektor mlieka a mliečnych výrobkov (Ú. v. ES L 187, 2001, s. 19; Mim. vyd. 03/033, s. 104).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria regionale per il Veneto (Taliansko) 17. júna 2019 – Regione Veneto/HD

(Vec C-468/19)

(2019/C 357/11)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria regionale per il Veneto

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Regione Veneto

Žalovaný: HD

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa „predmety kultúrnej hodnoty“, na ktoré sa vzťahuje článok 36 ZFEÚ určovať podľa kritéria stanoveného v článku 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 ⁽¹⁾, podľa ktorého je pri definícii týchto predmetov rozhodujúca vnútroštátna právna úprava?
2. Okrem toho, vzťahuje sa ochrana, ktorú článok 36 ZFEÚ priznáva „predmetom kultúrnej hodnoty“ aj na „dobové vozidlá“ uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 ⁽²⁾?
3. Zahŕňajú teda vyššie uvedené ustanovenia práva Únie na účely ochrany, ktorých dosiahnutie sledujú, aj vozidlá, ktoré talianske právo kvalifikuje ako „vozidlá historického a zberateľského významu“ z dôvodu povinnosti zachovať ich v pôvodnom stave?
4. Môže sa okrem toho ochrana „predmetov kultúrnej hodnoty“ vrátane „dobových vozidiel“, ktorá je stanovená v článku 36 ZFEÚ a uvedená v článku 2 ods. 1 smernice 2014/60/EÚ a v odôvodnení 10 smernice 2000/53/ES v spojení s bodom 26 akčného programu bezpečnosti cestnej premávky prijatého 29. septembra 2005 vykladať v tom zmysle, že umožňuje členským štátom uplatniť diskriminačné oslobodenie od dane, ktoré je vyhradené pre „vozidlá osobitného historického a zberateľského významu“, zatiaľ čo širšie oslobodenie od dane sa priznáva všetkým vozidlám „historického a zberateľského významu“ v niektorých oblastiach územia členského štátu na základe regionálnych a provinčných právnych predpisov, ktoré sa môžu uplatniť len v týchto oblastiach?
5. V prípade, že odpoveď na predchádzajúcu otázku je záporná, umožňujú vyššie uvedené ustanovenia práva Únie, aby vnútroštátne predpisy stanovili pre „vozidlá historického a zberateľského významu“ z dôvodu ich zlého technického stavu nepriaznivé a diskriminačné daňové zaobchádzanie, ktoré zvyšuje daňové zaťaženie z toho dôvodu, že ich emisie spôsobujú väčšie znečistenie, čo obmedzuje ochranu, ktorá je im priznaná, bráni nárastu ich hodnoty a odradzuje ich vlastníkov od toho, aby ich udržiavali?
6. Umožňuje zásada voľného pohybu tovaru zakotvená v článku 52 ods. 2 ZEÚ a v článku 30 ZFEÚ a súvisiaci zákaz poplatkov, ktoré majú rovnaký účinok ako clá v spojení s kritériami, ktoré v tejto oblasti stanovil Súdny dvor, aby členský štát stanovil pre vozidlá uznané za vozidlá „historického a zberateľského významu“ na celom území členského štátu diskriminačné a nerovnaké zaobchádzanie, ktoré sa vzťahuje na prevod vlastníctva týchto vozidiel medzi osobou, ktorá má bydlisko v [časti] územia štátu, v ktorej sa uplatňuje oslobodenie od dane, a osobou, ktorá má bydlisko v [časti] štátu, kde sa naopak takáto daň uplatní?
7. Bránia články 18, 19, 20, 21, 45 a 49 ZFEÚ, ktoré chránia základné slobody garantované v spoločnom európskom priestore, a zákaz priamej a nepriamej diskriminácie stanovený v smernici Rady 200/43/ES z 29. júna 2000 ⁽³⁾ tomu, aby nepriaznivé a diskriminačné daňové zaobchádzanie v rámci členského štátu rozlišovalo medzi vlastními vozidlami historického a zberateľského významu a postihovalo ich len na základe ich bydliska?
8. Na záver, umožňujú zásady slobody, nezávislosti a nestrannosti sudcu, ktoré sú v spoločnom európskom priestore zakotvené a chránené v článku 2 ZEÚ na účely zaistenia „spravodlivého procesu“ tomu, aby členský štát právnym predpisom zabránil súdu nezávisle rozhodnúť, že automobil je vozidlom „osobitného historického a zberateľského významu“ na účely určenia, či je toto vozidlo oslobodené od dane, čím sudcu obmedzuje na to, aby svoje rozhodnutie založil len na rozhodnutí súkromnej osoby, ktorá je k tomu výhradne určená?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Ú. v. ES L 269, 2000, s. 34; Mim. vyd. 15/005).

⁽³⁾ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 2000, s. 22; Mim. vyd. 20/001).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 19. júna 2019 – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate

(Vec C-478/19)

(2019/C 357/12)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie – najmä ustanovenia Zmluvy týkajúce sa slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu, tak, ako ich vykladá Súdny dvor – uplatňovaniu ustanovenia vnútroštátneho práva, akým je ustanovenie článku 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006 (v časti, v ktorej sa úľava na katastrálnej dani a dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam obmedzuje na uzavreté realitné investičné fondy)?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 19. júna 2019 – UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH/Agenzia delle Entrate

(Vec C-479/19)

(2019/C 357/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: UBS Real Estate Kapitalanlagegesellschaft mbH

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie – najmä ustanovenia Zmluvy týkajúce sa slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu, tak, ako ich vykladá Súdny dvor – uplatňovaniu ustanovenia vnútroštátneho práva, akým je ustanovenie článku 35 ods. 10b zákonného dekrétu č. 223/2006 (v časti, v ktorej sa úľava na katastrálnej dani a dani z prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam obmedzuje na uzavreté realitné investičné fondy)?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte costituzionale (Taliansko) 21. júna 2019 –
DB/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)**

(Vec C-481/19)

(2019/C 357/14)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte costituzionale

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ kasačného opravného prostriedku: DB

Odporkyňa: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 14 ods. 3 smernice 2003/6/ES ⁽¹⁾, keďže z hľadiska časovej pôsobnosti sa na prejednávajúcu vec stále vzťahuje, a článok 30 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 596/2014 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že členským štátom umožňujú, aby neuložili sankciu osobe, ktorá odmietne odpovedať na otázky príslušného orgánu, z ktorých by mohla vyplynúť jej zodpovednosť za protizákonné konanie trestané správnymi sankciami „trestnej“ povahy?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, sú článok 14 ods. 3 smernice 2003/6/ES, keďže z hľadiska časovej pôsobnosti sa na prejednávajúcu vec stále vzťahuje, a článok 30 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 596/2014 zlučiteľné s článkami 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie, a to aj s ohľadom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa článku 6 EDLP a na ústavné tradície spoločné pre členské štáty, a to v rozsahu, v akom ukladajú povinnosť sankcionovať aj osobu, ktorá odmietne odpovedať na otázky príslušného orgánu, z ktorých by mohla vyplynúť jej zodpovednosť za protizákonné konanie trestané správnymi sankciami „trestnej“ povahy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) (Ú. v. EÚ L 96, 2003, s. 16; MjM. vyd. 06/004, s. 367).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria regionale della Campania (Taliansko) 25. júna 2019 – Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Vec C-496/19)

(2019/C 357/15)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria regionale della Campania

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa v prvom stupni a odvolateľka: Antonio Capaldo SpA

Odporca: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Prejudiciálna otázka

Bráni fyzická prehliadka tovaru vykonaná pri jeho dovoze začatiu konania vo veci preskúmania colného výmeru podľa článku 78 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992⁽¹⁾, ktorým sa ustanovil Colný kódex spoločenstva?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Zaragoza (Španielsko) 26. júna 2019 – Ibercaja Banco, S.A./SO a TP

(Vec C-497/19)

(2019/C 357/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Zaragoza

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ibercaja Banco, S.A.

Žalovaní: SO a TP

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s právom Európskej únie vnútroštátna právna úprava, z ktorej vyplýva, že ak súd nevyhlásil určitú nekalú podmienku pri počiatocnom preskúmaní *ex offio* vykonanom v čase nariadenia výkonu rozhodnutia za neplatnú, takéto preskúmanie bráni tomu, aby ju ten istý súd mohol posúdiť *ex offio*, ak predmetné skutkové a právne okolnosti existovali už na začiatku, aj keď sa súd pri tomto počiatocnom preskúmaní vo výroku ani v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyjadril k platnosti týchto podmienok?

2. Ďalšou otázkou, ktorá vyvstáva, je, či povinný, ktorý v čase, keď už existujú skutkové a právne okolnosti, ktoré spôsobujú, že určitá podmienka v spotrebiteľskej zmluve je nekalá, nenamieta jej nekalú povahu prostredníctvom námietky, ktorú na tento účel stanovuje zákon, môže po rozhodnutí o tejto námietke opäť podať námietku, na základe ktorej sa rozhodne o nekalej povahe jednej alebo viacerých ďalších podmienok, ak už mohol namietať ich nekalú povahu na začiatku štandardným procesným úkonom, ktorý stanovuje zákon. V konečnom dôsledku ide o to, či nastane prekuzívny účinok, ktorý bráni spotrebiteľovi v tom, aby opäť namieta nekalú povahu inej podmienky v tom istom konaní o výkone rozhodnutia alebo dokonca aj v ďalšom určovacom konaní.
3. Treťou otázkou, ktorá sa kladie pre prípad, že sa konštatuje, že záver, že účastník konania nemôže podať druhú alebo ďalšiu námietku, ktorou by namieta nekalú povahu podmienky, ktorú mohol namietať predtým, lebo už boli vymedzené potrebné skutkové a právne okolnosti, je v súlade s európskym právom, je, či táto okolnosť môže slúžiť ako základ na to, aby súd, ktorý sa dozvie o tejto nekalej povahe, mohol uplatniť svoju právomoc týkajúcu sa preskúmania *ex offo*.

Odvolanie podané 28. júna 2019: Victor Lupu proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 30. apríla 2019 vo veci T-558/18, Lupu/EUIPO – Et Djili Soy Dzhilangir Ibryam (Djili DS)

(Vec C-499/19 P)

(2019/C 357/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Victor Lupu (v zastúpení: P.A. Acsinte, avocat)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Et Djili Soy Dzhilangir Ibryam

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením z 5. septembra 2019 rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko)
3. júla 2019 – WS/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-505/19)

(2019/C 357/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WS

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (DVSD) ⁽¹⁾, v spojení s článkom 50 Charty vykladať v tom zmysle, že ak nemecká prokuratúra zastaví začaté trestné konanie po tom, čo obvinený splní určité podmienky, najmä zaplatí určitú peňažnú sumu, ktorú stanovila prokuratúra, je zakázané už začatie trestného konania pre ten istý čin vo všetkých zmluvných štátoch Dohody uzatvorenej medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spoljkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach zo 14. júna 1985 (schengenské *acquis* podľa článku 1 ods. 2 rozhodnutia Rady 1999/435/ES z 20. mája 1999; Ú. v. ES L 239, 2000, s. 13; Mim. vyd. 19/002, s. 3; ďalej len „DVSD“)?
2. Vyplýva z článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (v konsolidovanom znení zo 7. júna 2016, Ú. v. EÚ C 202, 2016, s. 47; ďalej len „ZFEÚ“) zákaz pre členské štáty vykonať žiadosti tretích štátov o zatknutie v rámci medzinárodnej organizácie, akou je Medzinárodná organizácia kriminálnej polície (Interpol), ak je osoba, ktorej sa týka žiadosť o zatknutie, občanom Únie, a členský štát, ktorého štátnym príslušníkom je táto osoba, oznámil pochybnosti o zlučiteľnosti žiadosti o zatknutie so zákazom dvojitého trestu tejto medzinárodnej organizácii, a teda aj ostatným členským štátom?
3. Bráni článok 21 ods. 1 ZFEÚ už začatiu trestných konaní a predbežnému zatknutiu v členských štátoch, ktorých štátnym príslušníkom nie je dotknutá osoba, ak je toto zatknutie v rozpore so zákazom dvojitého trestu?
4. Majú sa článok 4 ods. 1 písm. a) a článok 8 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/680 ⁽²⁾ v spojení s článkom 54 DVSD a článkom 50 Charty vykladať v tom zmysle, že členské štáty sú povinné prijať právne predpisy, ktoré zabezpečia, aby v prípade konania o definitívnom zastavení trestného stíhania vo všetkých zmluvných štátoch Dohody uzatvorenej medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spoljkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach zo 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 13; Mim. vyd. 19/002, s. 3) bolo zakázané ďalšie spracúvanie dokumentov Red Notice (červené obežníky) vydaných Medzinárodnou organizáciou kriminálnej polície (Interpol), ktoré majú viesť k ďalšiemu trestnému konaniu?
5. Zaručuje medzinárodná organizácia, akou je Medzinárodná organizácia kriminálnej polície (Interpol), primeranú úroveň ochrany osobných údajov, ak neexistuje rozhodnutie o primeranosti podľa článku 36 smernice (EÚ) 2016/680 a/alebo neexistujú primerané záruky podľa článku 37 smernice (EÚ) 2016/680?
6. Smú členské štáty ďalej spracúvať osobné údaje, ktoré tretie štáty v rámci Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol) uviedli v červenom obežníku („Red Notice“), len vtedy, ak tretí štát týmto červeným obežníkom rozšíril žiadosť o zatknutie a vydanie a požiadal o zatknutie, ktoré neodporuje európskemu právu, najmä zákazu dvojitého trestu?

⁽¹⁾ Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spoljkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 3. júla 2019 – Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo Economico a i.

(Vec C-512/19)

(2019/C 357/19)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Európskej únie uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ako je ustanovenie článku 26 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 91/2014 v znení podľa zákona č. 116/2014, a ktorým sa výrazne znižuje vyplácanie príspevkov, ktoré už boli priznané zákonom a vymedzené na základe osobitných dohôd uzavretých medzi výrobcami elektrickej energie fotovoltaickou premenou a verejnoprávnu spoločnosťou založenou na tento účel, Gestore dei servizi energetici s.p.a.?

Je toto vnútroštátne ustanovenie konkrétne v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, ktorými sú zásada ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, lojálnej spolupráce a potrebného účinku, s článkami 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie, so smernicou 2009/28/ES ⁽¹⁾ a s právnou úpravou režimov podpory, ktoré sú v nej uvedené, ako aj s článkom 216 ods. 2 ZFEU, najmä v súvislosti s Európskou zmluvou o energetickej charte?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).

Odvolanie podané 8. júla 2019: Maria Alvarez y Bejarano a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 v spojených veciach T-516/16 a T-536/16, Alvarez y Bejarano a i./Komisia

(Vec C-517/19 P)

(2019/C 357/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Maria Alvarez y Bejarano, Ana-Maria Enescu, Lucian Micu, Angelica Livia Salanta, Svetla Shulga, Soldimar Urena de Poznanski, Angela Vakalis, Luz Anamaria Chu, Marli Bertotele, Maria Castro Capcha, Hassan Orfe El, Evelyne Vandevoorde (v zastúpení: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európskej únie, Európsky parlament

Návrhy odvolateľov

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- zrušiť rozhodnutie neposkytnúť už odvolateľom od roku 2014 čas na cestu ani ročnú náhradu cestovných výdavkov,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolatelia tvrdia, že v napadnutom rozsudku došlo k niekoľkým prípadom nesprávneho právneho posúdenia.

Po prvé sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 67 a 75 rozsudku, keď obmedzil rozsah súdneho preskúmania, ktoré mu prináleží vykonať na „zjavné“ prípady.

Po druhé sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 70 až 73 napadnutého rozsudku keď rozhodol, že odvolatelia neboli v porovnateľnej situácii ako úradníci, ktorých práva na čas na cestu a na ročnú náhradu cestovných výdavkov sa zachovali.

Po tretie sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 69 a 80 až 86 rozsudku keď rozhodol, že sporná právna úprava neporušuje zásadu proporcionality.

Odvolanie podané 8. júla 2019: Jakov Ardalic a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 30. apríla 2019 v spojených veciach T-523/16 a T-542/16, Ardalic a i./Rada

(Vec C-518/19 P)

(2019/C 357/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Jakov Ardalic, Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet, Despina Kanellou, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzanih, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki, Cam Tran Thi (v zastúpení: S. Orlandi, T. Martin, avocats)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európsky parlament

Návrhy odvolateľov

- zrušiť napadnutý rozsudok,
- zrušiť rozhodnutie neposkytnúť už odvolateľom od roku 2014 čas na cestu ani ročnú náhradu cestovných výdavkov,
- zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolatelia tvrdia, že v napadnutom rozsudku došlo k niekoľkým prípadom nesprávneho právneho posúdenia.

Po prvé sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 65 a 73 rozsudku, keď obmedzil rozsah súdneho preskúmania, ktoré mu prináleží vykonať na „zjavné“ prípady.

Po druhé sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 68 až 71 napadnutého rozsudku keď rozhodol, že odvolatelia neboli v porovnateľnej situácii ako úradníci, ktorých práva na čas na cestu a na ročnú náhradu cestovných výdavkov sa zachovali.

Po tretie sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 67 a 74 až 84 rozsudku keď rozhodol, že sporná právna úprava neporušuje zásadu proporcionality.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) 10. júla 2019 –
TS, UT, VU/Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța**

(Vec C-538/19)

(2019/C 357/22)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Constanța

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia-odvolatelia: TS, UT, VU

Žalované-odvolateľky: Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța.

Prejudiciálne otázky

1. Je skutočnosť, že liečbu, na ktorú dal poistenec súhlas, predpísal iba lekár z iného členského štátu, než je členský štát bydliska poistenca, podobná naliehavej situácii podľa bodu 45 rozsudku vo veci C-173/09 (Elčinov), alebo ide o prípad objektívnej nemožnosti požiadať o oprávnenie podľa článku 20 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾, na ktorej základe je možné úplne nahradiť výdavky na primeranú zdravotnú starostlivosť (nemocničnej starostlivosti) poskytnutú v inom členskom štáte, ako je štát bydliska poistenca, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že diagnózu, ako aj samotnú naliehavú potrebu poskytnutia zdravotnej starostlivosti potvrdil lekár pôsobiaci v rámci systému zdravotného poistenia členského štátu bydliska poistenca osoby, ktorý však odporučil odlišnú liečbu, vo vzťahu ku ktorej je liečba, s ktorou vyslovil poistenec súhlas, a to z dôvodov, ktoré možno z jeho hľadiska označiť za náležité, prinajmenšom rovnako účinná, pričom jej výhodou je, že nevedie k vzniku hendikepu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je poistenec, ktorý po tom, ako mu lekár pôsobiaci v rámci systému zdravotného poistenia členského štátu bydliska stanovil diagnózu a určil liečbu, s ktorou však poistenec nesúhlasí z dôvodov, ktoré možno označiť za náležité, vycestuje do iného členského štátu s cieľom požiadať o druhé lekárske stanovisko, pričom podľa tohto alternatívneho stanoviska sa mu odporúča podrobiť sa inej liečbe, ktorá je prinajmenšom rovnako účinná a navyše nevedie k vzniku hendikepu, a preto ide o ošetrovanie, s ktorým poistenec súhlasí a ktoré spĺňa podmienky stanovené v článku 20 ods. 2 druhej vete nariadenia (ES) č. 883/2004, rovnako povinný požiadať o oprávnenie v súlade s článkom 20 ods. 1 uvedeného nariadenia, aby mohol získať náhradu nákladov vynaložených na predmetnú liečbu?
3. Bránia článok 56 ZFEÚ a článok 20 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 883/2004 vnútroštátnej právnej úprave, ktorá jednak podmieňuje udelenia oprávnenia príslušnou inštitúciou na poskytnutie primeranej zdravotnej starostlivosti (nemocničnej starostlivosti) v inom členskom štáte, než je členský štát bydliska poistenca tým, že lekársku správu vyhotoví jedine lekár pôsobiaci v rámci systému zdravotného poistenia členského štátu bydliska, a to na odporúčanie primára príslušnej nemocnice tohto členského štátu, hoci aj v prípade, keď liečbu, s ktorou vyslovil poistenec súhlas, a to z dôvodov, ktoré možno označiť za náležité, keďže výhodou takejto liečby je, že nevedie k vzniku hendikepu, predpísal v rámci poskytnutia druhého odborného stanoviska iba lekár iného členského štátu, jednak prístupným a predvídateľným spôsobom nezabezpečuje v rámci systému zdravotného poistenia členského štátu bydliska účinnú lekársku analýzu, pokiaľ ide o možnosti uplatniť takéto alternatívne odborné stanovisko lekárov z iného členského štátu?
4. V prípade kladnej odpovede na prvú a tretiu otázku, má poistenec, respektíve jeho dedičia, s výhradou splnenia dvoch podmienok stanovených v článku 20 ods. 2 druhej vete nariadenia (ES) č. 883/2004, nárok na úplnú náhradu výdavkov vynaložených na liečbu poskytnutú v inom členskom štáte, a to od príslušnej inštitúcie členského štátu bydliska?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd Blagoevgrad (Bulharsko) 17. júla 2019 – „ECOTEX BULGARIA“ EOOD/Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prihodite

(Vec C-544/19)

(2019/C 357/23)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd Blagoevgrad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: „ECOTEX BULGARIA“ EOOD

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prihodite

Prejudiciálne otázky

Prvá otázka:

Má sa článok 63 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je sporná úprava v konaní vo veci samej, podľa ktorej možno platby v tuzemsku vo výške 10 000 levov (BGN) a viac vykonať len formou prevodu alebo vkladom na platobný účet a ktorá obmedzuje vyplácanie dividend z nerozdelných ziskov vo výške 10 000 BGN alebo viac v hotovosti? Ak článok 63 ZFEÚ nebráni takejto právnej úprave: je takéto obmedzenie odôvodnené cieľmi smernice (EÚ) 2015/849 (1)?

Druhá otázka:

Má sa článok 2 ods. 1 smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na odôvodnenie 6, ako aj články 4 a 5 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že nebráni všeobecnému vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, podľa ktorého možno platby v tuzemsku vo výške 10 000 BGN alebo viac vykonať len formou prevodu alebo vkladom na platobný účet a ktorý nezohľadňuje osobu, ani dôvod hotovostnej platby a zároveň platí pre všetky hotovostné platby medzi fyzickými a právnickými osobami?

1. V prípade kladnej odpovede na túto otázku: môžu členské štáty na základe článku 2 ods. 1 bodu 3 písm. e) smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na odôvodnenie 6, ako aj na články 4 a 5 tejto smernice upraviť doplňujúce všeobecné obmedzenia hotovostných platieb v tuzemsku prostredníctvom vnútroštátneho právneho predpisu, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, podľa ktorého možno hotovostné platby v tuzemsku vo výške 10 000 BGN alebo viac vykonať len formou prevodu alebo vkladom na platobný účet, ak sú dôvodom bezhotovostnej platby „nerozdelné zisky“ (dividendy)?
2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku: môžu členské štáty podľa článku 2 ods. 1 bodu 3 písm. e) smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na odôvodnenie 6 a jej článok 5 upraviť obmedzenia hotovostných platieb vo vnútroštátnom právnom predpise, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, podľa ktorého možno hotovostné platby v tuzemsku vo výške 10 000 BGN alebo viac vykonať len formou prevodu alebo vkladom na platobný účet, ak je limit nižší ako 10 000 eur?

Tretia otázka:

Majú sa článok 58 ods. 1 a článok 60 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na článok 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, ktorý určuje paušálnu výšku správnych sankcií za porušenie obmedzení hotovostných platieb a pri vymieraní sankcie vôbec nepripúšťa, aby sa postupovalo diferencovanie s ohľadom na relevantné okolnosti?

1. V prípade, že sa na o otázku odpovie tak, že článok 58 ods. 1 a článok 60 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na článok 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie nebránia vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, ktorý určuje paušálnu výšku správnych sankcií za porušenia obmedzení hotovostných platieb, majú sa potom článok 58 a článok 60 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849 s ohľadom na zásadu efektivity a právo na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je sporný predpis v konaní vo veci samej, ktorý obmedzuje súdnu kontrolu, ak tento právny predpis nepripúšťa, aby súd v prípade odvolania [proti uloženej sankcii] uložil s ohľadom na konkrétne relevantné okolnosti primeranú správnu sankciu pod minimálnu stanovenú hranicu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73).

**Odvolanie podané 18. júla 2019: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) proti uzneseniu
Všeobecného súdu (druhá komora) zo 16. mája 2019 vo veci T-396/18, ITSA/Komisia**

(Vec C-553/19 P)

(2019/C 357/24)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (v zastúpení: F. Scanvic, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. mája 2019 vo veci ITSA/Komisia (T-396/18) a priznal odvolateľke aktívnu legitimáciu a záujem na konaní,
- zrušil delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2018/573 z 15. decembra 2017 o kľúčových prvkoch zmlúv o uchovávaní údajov, ktoré sa majú uzatvárať ako súčasť systému vysledovateľnosti pre tabakové výrobky (¹), vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/574 z 15. decembra 2017 o technických normách pre vytvorenie a prevádzku systému vysledovateľnosti pre tabakové výrobky (²), ako aj vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2018/576 z 15. decembra 2017 o technických normách pre bezpečnostné prvky, ktoré sa aplikujú na tabakové výrobky (³).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka v podstate tvrdí, že Všeobecný súd jej nepriznal záujem na konaní proti delegovanému nariadeniu 2018/573, vykonávaciemu nariadeniu 2018/574 a vykonávaciemu rozhodnutiu 2018/576. Vzhľadom na to Všeobecný súd nesprávne zamietol žalobu o neplatnosť, ktorú podala odvolateľka proti týmto trom aktom Komisie, ako neprípustnú.

Podľa názoru odvolateľky sa dve napadnuté nariadenia priamo týkajú jej ako aj jej členov. Ostatné kritériá článku 263 ZFEÚ sú všetky tiež splnené. Okrem toho, hoci si podstatná časť napadnutého rozhodnutia vyžaduje vykonávací akt zo strany členských štátov, toto nie je prípad článku 3 ods. 2 uvedeného rozhodnutia, ktorý obmedzuje využitie nezávislej tretej strany pre jeden z piatich typov bezpečnostných prvkov, ktoré sa majú použiť na tabakové výrobky. Toto posledné uvedené ustanovenie samo osebe postačuje.

Pokiaľ ide o vec samu, odvolateľka tvrdí, že napadnuté akty sú v rozpore s článkom 8 Protokolu na odstránenie nezákonného obchodu s tabakovými výrobkami⁽⁴⁾. Toto ustanovenie zakazuje, aby označovanie tabakových výrobkov bolo pridelené tabakovému priemyslu, zatiaľ čo v troch napadnutých aktoch Komisie došlo presne k takémuto prideleniu. Odvolateľka dodáva, že vyššie uvedený protokol, hoci ešte nenadobudol platnosť, bol podpísaný a uzatvorený Úniou, takže Únii zakazuje prijímať akty v rozpore s uvedeným protokolom.

Okolnosť, že smernica 2014/40/EÚ⁽⁵⁾ výslovne nezakazuje pridelenie predmetných označovacích činností tabakovému priemyslu nemá žiadny vplyv: jednak táto smernica by mohla a mala by byť vykladaná v súlade s uvedeným protokolom; a jednak, za predpokladu, že takýto výklad by nebol možný, bola by to samotná smernica, ktorá by bola v rozpore s uvedeným protokolom, a v dôsledku toho s európskymi zmluvami.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 96, 2018, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 96, 2018, s. 7.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 96, 2018, s. 57.

⁽⁴⁾ Prvý protokol k Rámcovému dohovoru Svetovej zdravotníckej organizácie o kontrole tabaku prijatý v Soule 12. novembra 2012.

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl (Nemecko) 18. júla 2019 – trestné konanie proti FU

(Vec C-554/19)

(2019/C 357/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Kehl

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Staatsanwaltschaft Offenburg

proti

FU

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 22 a 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby v pásme širokom až 30 km od štátnej hranice medzi týmto členským štátom a inými zmluvnými štátmi Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzavretá medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaného v Schengene (Luxembursko) 19. júna 1990, na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na

územie uvedeného členského štátu alebo pobytu na tomto území, prípadne na účely prevencie pred určitými trestnými činmi, ktoré smerujú proti bezpečnosti hraníc, zistovali totožnosť každej osoby bez ohľadu na jej správanie a na existenciu mimoriadnych okolností, ktorá sa ministerskou vyhláškou dopĺňa takto:

- „a) Cezhraničná kriminalita sa uskutočňuje dynamicky (z hľadiska času a miesta a s využitím rozličných dopravných prostriedkov), a preto sa na boj proti nej vyžadujú flexibilné policajné právomoci. Cieľom výkonu uvedenej právomoci je v konečnom dôsledku zabránenie alebo zamedzenie cezhraničnej kriminality.
- b) Kontrolné opatrenia sa musia uskutočňovať v úzko vymedzenom rámci uvedených kritérií podľa článku 21 písm. a) Kódexu schengenských hraníc. Musia byť koncipované tak, aby sa jednoznačne odlišovali od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach a nemali rovnaký účinok ako hraničné kontroly. Tieto kontrolné opatrenia sa musia uskutočňovať v určitom rámci, aby sa zaručilo, že z hľadiska intenzity a frekvencie nebudú rovnocenné hraničným kontrolám.
- c) Tento rámec je sformulovaný takto:

Kontrolné opatrenia nemajú byť trvalé, ale sa uskutočňujú nepravidelne v rôznych časoch, na rôznych miestach a náhodne s prihliadnutím na počet osôb prekračujúcich hranice.

Kontrolné opatrenia sa neuskutočňujú len v dôsledku prekročenia hranice. Vykonávajú sa na základe sústavne aktualizovaných poznatkov o situácii a/alebo skúseností (hraničnej) polície, ktoré stanice spolkovej polície získajú na základe vlastných informácií o situácii alebo informácií o situácii iných úradov. Preto sú všeobecné alebo konkrétne policajné informácie a/alebo skúsenosti týkajúce sa cezhraničnej kriminality, napr. o často používaných dopravných prostriedkoch a trasách, určitých spôsoboch správania a analýza dostupných informácií o cezhraničnej kriminalite, ktoré pochádzajú z vlastných zdrojov alebo od iných úradov, východiskom pre vykonávanie policajných opatrení, ako aj ich intenzitu a frekvenciu.

Realizácia kontrolných opatrení je predmetom pravidelného služobného a odborného dohľadu. Základná právna úprava sa nachádza v § 3 ods. 1 štvrtej vete Gemeinsame Geschäftsordnung der Bundesministerien (spoločný organizačný poriadok spolkových ministerstiev – GGO) a v Grundsätze zur Ausübung der Fachaufsicht der Bundesministerien über den Geschäftsbereich (zásady výkonu odborného dohľadu spolkových ministerstiev nad príslušným organizačným úsekom). Na úseku spolkovej polície ich konkretizujú „Ergänzende Bestimmungen zur Ausübung der Dienst- und Fachaufsicht des BMI über die Bundespolizei“ (doplňujúce ustanovenia o výkone služobného a odborného dohľadu spolkového ministerstva vnútra nad spolkovou políciou). Prezídium spolkovej polície a jemu podriadené úrady a stanice upravili vykonávanie služobného a odborného dohľadu vo svojich plánoch organizácie práce a realizovali ho prostredníctvom vlastných koncepcií.

- d) Na zabránenie viacnásobným kontrolám sa majú kontrolné opatrenia, pokiaľ je to možné, dohodnúť s inými úradmi alebo vykonávať v rámci spoločných foriem zásahov/spolupráce.“?

2. Má sa právo Európskej únie, najmä článok 4 ods. 3 druhý pododsek [omissis] ZEÚ, článok 197 ods. 1 ZFEÚ a článok 291 ods. 1 ZFEÚ, vykladať v tom zmysle, že automaticky alebo po zväžení záujmu na trestnom stíhaní na jednej strane a záujmu obžalovaného na druhej strane bráni použitiu poznatkov alebo dôkazov v trestnom konaní, ak boli získané na základe policajnej kontroly obžalovaného, ktorá bola v rozpore s článkom 67 ods. 2 ZFEÚ alebo s článkami 22 a 23 nariadenia 2016/399?

(¹) Ú. v. EÚ L 77, 2016, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Stuttgart (Nemecko) 19. júla 2019 – Fussl
Modestraße Mayr GmbH/SevenOne Media GmbH**

(Vec C-555/19)

(2019/C 357/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Stuttgart

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fussl Modestraße Mayr GmbH

Žalovaná: SevenOne Media GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa
 - a) článok 4 ods. 1 smernice 2010/13/EÚ⁽¹⁾,
 - b) zásada rovnosti zaobchádzania práva Únie a
 - c) ustanovenia článku 56 ZFEÚ o slobode poskytovania služieb vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje regionálne šírenie reklamy vo vysielacích programoch s povolením pre celý členský štát?
2. Má sa prvá otázka posúdiť odlišne, ak vnútroštátne právo dovoľuje zákonné úpravy, podľa ktorých je možné regionálne šírenie reklamy zákonne povoliť a v tomto prípade je povolené – s úradným povolením, ktoré je na to dodatočne potrebné?
3. Má sa prvá otázka posúdiť odlišne, ak sa možnosť povolenia regionálnej reklamy opísaná v druhej otázke v skutočnosti nevyužíva a je regionálna reklama je preto všeobecne zakázaná?
4. Má sa článok 11 Charty základných práv Európskej únie pri zohľadnení článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, najmä zásada plurality informácií, vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, aká je opísaná v otázkach 1, 2 a 3?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správny opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 23. júla 2019 – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Vec C-561/19)

(2019/C 357/27)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťky: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Odporkyňa: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutie nie je možné napadnúť opravným prostriedkom, v súlade s článkom 267 ZFEÚ v zásade povinný predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci otázky týkajúcej sa výkladu práva Európskej únie, a to aj v prípadoch, keď mu prejudiciálnu otázku jeden z účastníkov konania položí až po jej prvom úkone, ktorým sa začne konanie, resp. po tom, ako účastník vstúpi do konania, alebo po tom, ako súd prvýkrát začne samotnú rozhodovaciu fázu, alebo aj potom, ako dotknutý vnútroštátny súd už podal prvý návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie?
2. ... sú články 115, 206 a 217 legislatívneho dekrétu 163/2006, v súlade s ich výkladom v judikatúre talianskych správnych súdov, t. j. v zmysle, že vylučujú úpravu cien v zmluvách týkajúcich sa tzv. osobitných odvetví, najmä so zreteľom na zmluvy, ktorých predmet je odlišný od predmetu zmlúv uvedených v smernici 17/2004⁽¹⁾, ale sú s týmito zmluvami spojené vzťahom účelnosti, zlučiteľné s právom Európskej únie (konkrétne s článkom 4 ods. 2, článkom 9, článkom 101 ods. 1 písm. e), článkami 106, 151 – a tiež s Európskou sociálnou chartou podpísanou v Turíne 18. októbra 1961 a Chartou základných sociálnych práv pracovníkov Spoločenstva z roku 1989, na ktoré sa tento článok odvoláva – ďalej článkami 152, 153 a 156 ZFEÚ, s článkami 2 a 3 ZEÚ, ako aj s článkom 28 Charty základných práv Európskej únie)?
3. ... sú články 115, 206 a 217 legislatívneho dekrétu 163/2006, v súlade s ich výkladom v judikatúre talianskych správnych súdov, t. j. v zmysle, že vylučujú úpravu cien v zmluvách týkajúcich sa tzv. osobitných odvetví, najmä so zreteľom na zmluvy, ktorých predmet je odlišný od predmetu zmlúv uvedených v smernici 17/2004, ale sú s týmito zmluvami spojené vzťahom účelnosti, zlučiteľné s právom Európskej únie (konkrétne s článkom 28 Charty základných práv Európskej únie, zásadou rovnosti zaobchádzania zakotvenou v článkoch 26 a 34 ZFEÚ, ako aj so zásadou slobody podnikania, stanovenou okrem iného v článku 16 Charty základných práv Európskej únie)?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 19).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 23. júla 2019 – Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo Economico a i.

(Vec C-595/19)

(2019/C 357/28)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fototre Srl

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Európskej únie uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ako je ustanovenie článku 26 ods. 2 a 3 legislatívneho dekrétu č. 91/2014, ktoré bolo prevzaté zo zákona č. 116/2014, a ktorým sa výrazne znižuje alebo oneskoruje vyplácanie príspevkov, ktoré už boli priznané zákonom a vymedzené na základe osobitných dohôd podpísaných medzi výrobcami elektrickej energie fotovoltaickou premenou a verejnoprávnu spoločnosťou založenou na tento účel, Gestore dei servizi energetici s.p.a.?

Je toto vnútroštátne ustanovenie konkrétne v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, ktorými sú zásada ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty, lojálnej spolupráce a potrebného účinku, s článkami 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie, so smernicou 2009/28/ES⁽¹⁾ a s právnou úpravou režimov podpory, ktoré sú v nej uvedené, ako aj s článkom 216 ods. 2 ZFEÚ, najmä v súvislosti s Európskou zmluvou o energetickej charte?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Zaragoza (Španielsko) 6. augusta 2019 – MA/Ibercaja Banco, SA

(Vec C-600/19)

(2019/C 357/29)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Zaragoza

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MA

Žalovaný: Ibercaja Banco, SA

Ďalší účastník konania: PO

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade so zásadou efektivity stanovenou v článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ podľa toho, ako ju vyložil SDEÚ, vnútroštátna právna úprava, z ktorej vyplýva, že ak súd nevyhlásil určitú nekalú podmienku pri počiatočnom preskúmaní *ex offio* vykonanom v čase nariadenia výkonu rozhodnutia za neplatnú [– negatívne preskúmanie platnosti zmluvných podmienok –], takéto preskúmanie bráni tomu, aby ju ten istý súd mohol neskôr posúdiť *ex offio*, ak predmetné skutkové a právne okolnosti existovali už na začiatku, aj keď sa súd pri tomto počiatočnom preskúmaní vo výroku ani v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyjadril k platnosti týchto podmienok?
2. Ďalšou otázkou, ktorá vyvstáva, je, či povinný, ktorý v čase, keď už existujú skutkové [a] právne okolnosti, ktoré spôsobujú, že určitá podmienka v spotrebiteľskej zmluve je nekalá, nenamieta jej nekalú povahu prostredníctvom námietky, ktorú na tento účel stanovuje zákon, môže po rozhodnutí o tejto námietke opäť podať námietku, na základe ktorej sa rozhodne o nekalej povahe jednej alebo viacerých ďalších podmienok, ak už mohol namietať ich nekalú povahu na začiatku štandardným procesným úkonom, ktorý stanovuje zákon. V konečnom dôsledku ide o to, či nastane prekluzívny účinok, ktorý bráni spotrebiteľovi v tom, aby opäť namieta nekalú povahu inej podmienky v tom istom konaní o výkone rozhodnutia alebo dokonca aj v ďalšom určovacom konaní.
3. Treťou otázkou, ktorá sa kladie pre prípad, že sa konštatuje, že záver, že účastník konania nemôže podať druhú alebo ďalšiu námietku, ktorou by namieta nekalú povahu podmienky, ktorú mohol namietať predtým, lebo už boli vymedzené potrebné skutkové a právne okolnosti, je v súlade so smernicou 93/13... je, či táto okolnosť môže slúžiť ako základ na to, aby súd, ktorý sa dozvie o tejto nekalej povahe, mohol uplatniť svoju právomoc týkajúcu sa preskúmania *ex offio*.
4. Predmetom štvrtej otázky je problém, či po udelení príklepu a vydražení nehnuteľnosti, ktorú môže prípadne vydražiť samotný veriteľ, pričom došlo aj k prevodu vlastníctva nehnuteľnosti poskytnutej ako zábezpeka, ktorá už bola vykonaná, ak je v súlade s európskym právom... výklad, podľa ktorého sa konanie skončilo, keďže bolo zavŕšené vykonaním zábezpeky, ktorým sa vyznačuje toto konanie, dlžník môže podať ďalšie návrhy na vyhlásenie neplatnosti niektorej nekalej podmienky, ktoré majú vplyv na konanie o výkone rozhodnutia, alebo či je možné, aby sa po uvedenom prevode vlastníctva, ktoré mohol nadobudnúť veriteľ, pričom tento prevod bol zapísaný do katastra nehnuteľností, rozhodlo o preskúmaní *ex offio*, ktoré má za následok zrušenie celého konania o výkone rozhodnutia alebo ovplyvní sumy zabezpečené hypotékou, pričom sa môže dotknúť podmienok, za ktorých boli urobené dražobné podania.

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Köln (Nemecko) 9. Augusta 2019 – kohlpharma GmbH/Spolková republika Nemecko

(Vec C-602/19)

(2019/C 357/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: kohlpharma GmbH

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Prikazujú zásada voľného pohybu tovaru zakotvená v článku 34 ZFEÚ a na jej základe vyvinuté zásady súbežného dovozu liekov vnútroštátnemu registračnému orgánu, aby odsúhlasil zmenu údajov o dávkovaní súbežne dovážaného lieku aj v prípade, že referenčná registrácia stratila platnosť a zmena sa zakladá na prevzatí údajov o vnútroštátnom lieku v inej liekovej forme, ktorý má v podstate rovnakú účinnú látku, v kombinácii s údajmi súbežne dovážaného lieku schválenými v štáte vývozu?
2. Môže vnútroštátny orgán vzhľadom na články 34 a 36 ZFEÚ odmietnuť odsúhlasiť takú zmenu s poukazaním na to, že súbežní dovozcovia sú oslobodení od povinnosti predkladať periodické rozbery bezpečnosti lieku a z dôvodu neexistencie vnútroštátnej referenčnej registrácie nie sú k dispozícii aktuálne údaje pre posúdenie prínosov a rizík, že existujúca vnútroštátna registrácia sa týka inej liekovej formy a oproti registrácii pre rovnakú liekovú formu v štáte vývozu sa vzťahuje na inú koncentráciu účinnej látky a že okrem toho spojenie dvoch liekových foriem v informačných textoch nie je možné?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 12. augusta 2019 –
Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas
di Zennaro Mauro & C.

(Vec C-608/19)

(2019/C 357/31)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)

Žalovaný: Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.

Prejudiciálna otázka

Majú sa pravidlá týkajúce sa poskytovania pomoci stanovené v článkoch 3 a 6 nariadenia č. 1407/2013 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že žiadajúci podnik, ktorý v dôsledku kumulácie s predchádzajúcimi príspevkami prekročil maximálny povolený strop, sa môže – až do skutočného vyplatenia požadovaného príspevku – rozhodnúť pre zníženie príspevku (prostredníctvom úpravy alebo zmeny projektu) alebo pre vzdanie sa (úplné alebo čiastočné) predchádzajúcich príspevkov, vrátane tých, ktoré už prípadne prijal, a to s cieľom opätovne splňať maximálny limit povolenej pomoci, a majú sa uvedené ustanovenia vykladať v tom zmysle, že uvedené rôzne možnosti (zmena alebo vzdanie sa) možno uplatniť aj v prípade, ak sa výslovne nestanovujú v príslušnej vnútroštátnej právnej úprave a/alebo vo verejnom oznámení týkajúcom sa poskytnutia pomoci?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 352, 2013, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) 16. augusta 2019 – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality

(Vec C-616/19)

(2019/C 357/32)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: M.S., M.W., G.S.

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Prejudiciálne otázky

1. Má sa odkaz na „dotknutý členský štát“, ktorý sa nachádza v článku 25 ods. 2 písm. d) a e) smernice 2005/85 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že ide o a) prvý členský štát, ktorý poskytol žiadateľovi ochranu rovnocennú azylu, alebo b) druhý členský štát, ktorému bola predložená následná žiadosť o medzinárodnú ochranu, alebo c) ktorýkoľvek z týchto členských štátov?
2. Ak sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny udelí medzinárodná ochrana vo forme doplnkovej ochrany v prvom členskom štáte a tento štátny príslušník sa presťahuje na územie druhého členského štátu, predstavuje podanie ďalšej žiadosti o medzinárodnú ochranu na území druhého členského štátu také zneužitie práv, v dôsledku ktorého môže druhý členský štát prijať opatrenie stanovujúce, že táto následná žiadosť je neprípustná?
3. Má sa článok 25 smernice 2005/85 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát, ktorý nie je viazaný smernicou 2011/95 ⁽²⁾, ale je viazaný nariadením č. 604/2013 ⁽³⁾, prijal takú právnu úpravu, o akú ide v prejednávanej veci, ktorá považuje za neprípustnú žiadosť o udelenie azylu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorému bola predtým udelená doplnková ochrana iným členským štátom?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, 2005, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Watford Employment Tribunal (Spojené kráľovstvo)
22. augusta 2019 – K a iní/Tesco Stores Ltd**

(Vec C-624/19)

(2019/C 357/33)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Watford Employment Tribunal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: K a iní

Žalovaný: Tesco Stores Ltd

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 157 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) priamo účinný pre nároky založené na tom, že žalobcovia vykonávajú prácu rovnakej hodnoty ako s nimi porovnávané osoby; a
2. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, je kritérium porovnateľnosti jediného zdroja podľa článku 157 odlišné od otázky rovnakej hodnoty, a ak áno, má toto kritérium priamy účinok?

Žaloba podaná 4. septembra 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-658/19)

(2019/C 357/34)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Nardi, G. von Rintelen a S. Pardo Quintillán, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje:

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo do 6. mája 2018 všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o [ochrane fyzických osôb pri] spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (1), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 ods. 1 tejto smernice,

- uložiť Španielskemu kráľovstvu na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, aby na účet určený Komisiou platilo denné penále vo výške 89 548,20 eura, s účinnosťou od dňa vyhlásenia rozsudku, ktorým je konštatované nesplnenie povinnosti prijatia alebo v každom prípade oznámenia Komisii predpisov potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou (EÚ) 2016/680,
- uložiť Španielskemu kráľovstvu na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, aby na účet určený Komisiou platilo paušálnu pokutu vo výške 21 321,00 eura vynásobenú počtom dní trvania porušenia, ak táto suma prekročí minimálnu paušálnu pokutu vo výške 5 290 000 eura,
- zaviazat Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 63 ods. 1 smernice (EÚ) 2016/680 členské štáty prijímajú a uverejnia do 6. mája 2018 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a bezodkladne oznámia ich znenie Komisii.

Komisia nebola informovaná o prijatí a nadobudnutí účinnosti žiadnych transpozičných predpisov, ktoré boli vyžadované, a nemala vedomosť ani o žiadnej inej skutočnosti nasvedčujúcej, že smernica bola prebratá do vnútroštátneho právneho poriadku.

Španielske kráľovstvo teda neprebralo smernicu (EÚ) 2016/680 do právneho poriadku ani viac ako rok po uplynutí lehoty na prebratie.

(¹) Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. septembra 2019 – Litva/Komisia

(Vec T-603/17) ⁽¹⁾

(„EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Nariadenie (ES) č. 1698/2005 – Os 4 ‚Leader‘ - Nariadenie (EÚ) č. 65/2011 – Administratívne kontroly – Povinnosť zaviesť vhodný systém umožňujúci posúdenie primeranosti nákladov – Príspevok v naturáliách vo forme dobrovoľnej práce – Príspevok v naturáliách vo forme vkladu nehnuteľného majetku – Kontroly na mieste – Existencia dokladov odôvodňujúcich žiadosti o platbu – Vykonanie transakcií financovaných v súlade s pravidlami týkajúcimi sa verejného obstarávania“)

(2019/C 357/35)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Litovská republika (v zastúpení: pôvodne D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič a M. Palionis, neskôr R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, M. Palionis, I. Javičienė a T. Lozoraitis a napokon R. Dzikovič, M. Palionis, I. Javičienė a T. Lozoraitis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Aquilina et J. Jokubauskaitė, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Pavliš a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ o neplatnosť vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1144 z 26. júna 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 165, 2017, s. 37) v rozsahu, v akom vylučuje niektoré výdavky vynaložené Litovskou republikou

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Litovská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
3. Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 357, 23.10.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. septembra 2019 – DK/ESVČ(Vec T-217/18) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Disciplinárne konanie – Odsúdenie v trestnom konaní – Sankcia vo forme zrážky z dôchodku – Zjavne nesprávne posúdenie – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia – Poľahčujúce okolnosti – Zodpovednosť“)

(2019/C 357/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: DK (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaný: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt a R. Spac, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia ESVČ z 23. mája 2017, ktorým bola žalobcovi uložená disciplinárna sankcia a jednak na náhradu ujmy, ktorú žalobca údajne utrpel z dôvodu poškodenia svojich práv na obranu zo stranu ESVČ v rámci trestného konania, ktoré voči nemu prebieha na belgických súdoch

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. DK je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 18.6.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. septembra 2019 – Hamas/Rada(Vec T-308/18) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti osobám, skupinám a subjektom v rámci boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Možnosť kvalifikácie orgánu tretieho štátu ako príslušného orgánu v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne posúdenie – Zásada nezasahovania – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Overovanie aktov Rady“)

(2019/C 357/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Hamas (Doha, Qatar) (v zastúpení: L. Glock, avocat)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne B. Driessen a A. Sikora-Kaléda, neskôr B. Driessen a S. Van Overmeire, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba na základe článku 263 ZFEÚ o vyhlásenie neplatnosti jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7), a jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 144) a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2018/468 (Ú. v. EÚ L 194, 2018, s. 23)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/475 z 21. marca 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/1426, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1420, rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1084 z 30. júla 2018, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2018/475 a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1071 z 30. júla 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2018/468, sa vyhlasujú za neplatné v rozsahu, v akom sa týkajú „ Hamas ‘ vrátane , Hamas Izzaddín al-Kassám ‘“.
2. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania, a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Hamas.

(¹) Ú. v. EÚ C 259, 23.7.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2019 – SLL Service/EUIPO – Elfa International (LUMIN8)

(Vec T-680/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Obrazová ochranná známka LUMIN8 – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie LUMI – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámenny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 357/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SLL Service GmbH (Kolín nad Rýnom, Nemecko) (v zastúpení: C. Schmitt, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošiuťe a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Elfa International AB (Västervik, Švédsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 28. augusta 2018 (vec R 2752/2017-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Elfa International a SLL Service

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. SLL Service GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2019 – Executive Selling/EUIPO – (EXECUTIVE SELLING)

(Vec T-689/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Medzinárodný zápis ochrannej známky označujúci Európsku úniu –
Obrazová ochranná známka EXECUTIVE SELLING – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Článok
7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001)

(2019/C 357/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Executive Selling (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: V. Bouchara a A. Maier, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. septembra 2018 (vec R 313/2018-1) týkajúcej sa medzinárodného zápisu obrazového označenia EXECUTIVE SELLING označujúceho Európsku úniu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Executive Selling je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. septembra 2019 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Zobrazenie prerušenej elipsy)

(Vec T-744/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie predstavujúcej prerušenú elipsu – Staršia obrazová ochranná známka Európskej únie predstavujúca elipsu – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 357/40)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: E. Ochoa Santamaría a I. Aparicio Martinez, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Palmero Cabezas a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Xuebo Ye (Wenzhou, Čína)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 22. októbra 2018 (vec R 692/2018-1), týkajúcej sa námietkového konania medzi Oakley a Xuebo Ye.

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. októbra 2018 (vec R 692/2018-1) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania vrátane trov Oakley, Inc.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. septembra 2019 – C&A/EUIPO (#BESTDEAL)

(Vec T-753/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie #BESTDEAL – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2019/C 357/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: C&A AG (Zug, Švajčiarsko) (v zastúpení: P. Koch Moreno, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: V. Ruzek, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. októbra 2018 (vec R 1234/2018-2), ktoré sa týkalo prihlášky na zápis obrazového označenia #BESTDEAL ako ochranej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. C&A AG znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vzniknuté Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 22. júla 2019 – Younique/EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)

(Vec T-434/17) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Spätvzatie námietky – Zastavenie konania“)

(2019/C 357/42)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Younique LLC (Alpine, Utah, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. García Murillo a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Španielsko) (v zastúpení: N. Fernández Fernández-Pacheco, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 25. apríla 2017 (vec R 1564/2016-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Jafer Enterprises R&D a Younique

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Younique LLC znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).
3. Jafer Enterprises R&D, SLU, znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 318, 25.9.2017.

Žaloba podaná 17. júla 2019 – Staciwa/Komisia**(Vec T-511/19)**

(2019/C 357/43)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Katarzyna Staciwa (Częstochowa, Poľsko) (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Komisie zo 7. novembra 2018 o nevyplatení odchodného žalobkyňi poskytovaného podľa článku 12 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku,
- zrušil rozhodnutie Komisie zo 17. apríla 2019, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu z 21. decembra 2018,
- uložil náhradu spôsobenej materiálnej ujmy,
- uložil náhradu spôsobenej nemateriálnej ujmy,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.*

1. Prvý žalobný dôvod je založený na protiprávnosti v súvislosti s oznámením PMO z 15. decembra 2017.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na protiprávnosti v súvislosti s článkom 12 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku.
 3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 12 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku
 4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.
 5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady legitímnych očakávaní.
 6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti starostlivosti.
-

Žaloba podaná 22. júla 2019 – Adeso/Komisia

(Vec T-529/19)

(2019/C 357/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: African Development Solutions (Adeso) (Nairobi, Keňa) (v zastúpení: R. Martens, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie, ktorým je rozhodnutie Komisie z 10. mája 2019, a teda vyhlásil, že príkazy na vymáhanie v súvislosti so subvenčnou zmluvou FED/2013/313-770 znejúci na sumu 3 298 703,59 eura a subvenčnou zmluvou FED/2013/316-291 znejúci na sumu 11 919,40 eura, sú nedôvodné,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 Charty základných práv Európskej únie, v ktorej je zakotvená zásada riadnej správy vecí verejných: došlo k zjavnému porušeniu práva byť vypočutý, ako aj zásady právnej istoty, keďže napriek početným a vážnym výhradám vzneseným žalobkyňou voči spornej audítorskej správe a napriek viacerým požiadavkám na stretnutie na účely objasnenia týchto dôležitých nedoriešených otázok, Komisia odmietla uskutočniť takéto stretnutie, zatiaľ čo v súlade s ustálenou judikatúrou sa požiadavka na dodržiavanie práva byť vypočutý uplatňuje všeobecne a je podmienkou zákonnosti každého rozhodnutia prijímaného inštitúciami EÚ, a preto sa musí vždy a vo všetkých druhoch konaní rešpektovať.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, spravodlivosti a dobrej viery, ako sú zakotvené v článku 5 ods. 4 ZEÚ, keďže okamžitým vydaním príkazu na vymáhanie bez toho, aby sa žalobkyni umožnilo poskytnúť primerané vysvetlenie sporných zistení auditu prostredníctvom obsírne spracovaného vyjadrenia vedenia a bez navrhovaných stretnutí, žalovaná nekonala v dobrej viere a prekročila hranice toho, čo je vhodné a potrebné, zatiaľ čo v prvom rade mohlo postačovať primerané zmierovacie konanie stanovené vo všeobecných podmienkach subvenčnej zmluvy. Preto nebolo potrebné ani nevyhnutné, aby žalovaná v odôvodnení svojho rozhodnutia opomínala žiadosť žalobkyne, aby sa v prvom rade uskutočnilo zmierovacie konanie. To je úplne v rozpore so zásadou proporcionality, z ktorej vyplýva, že ak existuje viacero vhodných opatrení, ako je to v tomto prípade, musia sa zvoliť tie, ktoré sú najmenej invazívne a zťažujúce, čo sa nestalo.

Žaloba podaná 27. júla 2019 – Militos Symvouleftiki/Komisia**(Vec T-536/19)**

(2019/C 357/45)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Militos Symvouleftiki AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: K. Farmakidis-Markou, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie o zrušení výzvy na predkladanie návrhov č. PR/2018-16/ATH týkajúce sa uzavretia rámcovej dohody, ktorej predmetom je poskytovanie služieb v oblasti usporiadania informačných činností, ktoré bolo uverejnené v Ú. v. 2019/S 110-267174 a ktoré bolo doručené 29. mája 2019.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom a neopodstatnenom odôvodnení napadnutého aktu a zjavne nesprávnom posúdení. Na rozdiel od odôvodnenia napadnutého aktu, ponuka preložená žalobkyňou nepresahuje rozpočet projektu a nie je výslovne uvedené, že všetky ponuky presiahli rozpočet.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom uplatnení ustanovení o oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré vymedzuje spôsob porovnávacieho posudzovania ponúk ako dôvod na vylúčenie týchto ponúk, alebo ako formálnu podmienku na predloženie ponuky. Výška referenčných hodnôt, ktorá podľa napadnutého aktu prekračuje rozpočet rámcovej dohody je len nástrojom umožňujúcim určiť najvýhodnejšiu ponuku a nezodpovedá presne potrebám trhu so službami v rámci plnenia dohody.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití možnosti poskytnutej článkom 171 finančného nariadenia. Odôvodnenie výzvy na predkladanie návrhov je rozporuplné – inými slovami, vyplýva z neho, že potreby verejného obstarávateľa boli nadhodnotené a že teda existuje odôvodnená pravdepodobnosť, že konečné náklady dohody budú znížené v čase jej plnenia – a je zaťažené nedostatkami; inými slovami, výslovne nepreukazuje, že ponuky zúčastňujúcich sa spoločností presiahli rozpočet, čo vytvára objektívne dojem, že akt bol prijatý z iného dôvodu, než ktorý je v tomto akte uvedený.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o neuplatnenie článku 169 ods. 2 nariadenia č. 2018/1046 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1).

Žaloba podaná 16. augusta 2019 – DS a i./Komisia a ESVČ**(Vec T-573/19)**

(2019/C 357/46)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: DS a 718 ďalších žalobcov (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalované: Európska komisia a Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutia, ktorými bol žalobcom stanovený počet dní platenej dovolenky za kalendárny rok 2019,
- zaviazal v každom prípade Komisiu a ESVČ na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú jeden žalobný dôvod, založený na námietke protiprávnosti proti článku 6 prílohy X Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, pričom v súvislosti s ňou uplatňuje tie isté dôvody, ako sú tie, z ktorých vychádzal Všeobecný súd v rozsudku zo 4. decembra 2018, Carreras Sequeros a i./Komisia (T-518/16, EU:T:2018:873). Žalobcovia uvádzajú, že žalované inštitúcie odmietli tento rozsudok vykonať, hoci jeho účinky neboli pozastavené, čo predstavuje protiprávne nesplnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku Všeobecného súdu.

Žaloba podaná 19. augusta 2019 – EI/Komisia**(Vec T-575/19)**

(2019/C 357/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: EI (v zastúpení: R. Mbonyumutwa, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil Európskej komisii povinnosť zaplatiť náhradu škody:
 - po prvé z titulu nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa utrpela v dôsledku diskriminácie z dôvodu jej farby pleti, a to vo výške 123 600 eur (sto dvadsaťtritisíc šesťsto eur), a

- po druhé z titulu majetkovej škody, ktorú utrpela žalobkyňa v dôsledku absencie povýšenia a z toho plynúceho zvýšenia mzdy z dôvodu diskriminácie, a to vo výške 48 670,56 eura (štyridsaťosem tisíc šesťstosedemdesiat eur a päťdesiatšesť centov),
- uložil Európskej komisii povinnosť opätovne, a to nestranne a objektívne, posúdiť zásluhy žalobkyne, a prípadne ju povýšiť,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu menovacieho orgánu z 23. mája 2019, ktorým sa zamietajú jej sťažnosti proti rozhodnutiu o nepovýšení a uvádza sa konečný zoznam povýšení za rok 2018, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení v konaní o povýšení. Tento žalobný dôvod sa skladá zo štyroch častí.
 - Prvá časť založená na nepresnosti a subjektívite hodnotiacich správ úradníkov. V tejto súvislosti sa žalobkyňa domnieva, že došlo k trom pochybeniam. Prvé spočíva v skutočnosti, že správy týkajúce sa žalobkyne boli vypracované jedinou osobou, druhé sa týka nepresnosti obsahu hodnotiacich správ a tretie spočíva v nezohľadnení sebahodnotenia žalobkyne.
 - Druhá časť založená na neexistencii objektívneho testu ovládania jazykov. V tejto súvislosti sa žalobkyňa domnieva, že došlo k trom pochybeniam. Prvé spočíva v skutočnosti, že správy týkajúce sa žalobkyne boli vypracované jedinou osobou, druhé sa týka nevyužitia objektívnych testov existujúcich na trhu a tretie je založené na tom, že hodnotenie nezodpovedá skutočnosti.
 - Tretia časť založená na subjektívite hodnotenia úrovne výkonu úloh v zodpovednosti žalobkyne.
 - Štvrtá časť založená na subjektívite voľby zohľadnených skutkových okolností.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady zákazu diskriminácie. V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza dve tvrdenia.
 - Podľa prvého tvrdenia je subjektívita konania o povýšení namierená výhradne v neprospech žalobkyne.
 - Podľa druhého tvrdenia hierarchicky nadriadený žalobkyne na jej otázky týkajúce sa dôvodov jej nepovýšenia odpovedal e-mailom, čo podľa nej dokazuje, že konanie o povýšení nie je ani objektívne, ani nestranné.

Žaloba podaná 19. augusta 2019 – DV a i./Komisia

(Vec T-576/19)

(2019/C 357/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: DV a 10 ďalších žalobcov (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie, ktorým sa stanovuje počet dní platenej dovolenky za kalendárny rok žalobcov na rok 2019,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú jediný žalobný dôvod založený na námietke nezákonnosti článku 6 prílohy X služobného poriadku úradníkov Európskej únie, a to z rovnakých dôvodov, ako Všeobecný súd uviedol v rozsudku zo 4. decembra 2018, Carreras Sequeros a i./Komisia, (T-518/16, EU:T:2018:873). Podľa žalobcov žalovaná inštitúcia odmietla uplatniť tento rozsudok, hoci jeho účinky neboli pozastavené, čo možno prirovnať k nezákonnému odkladu výkonu rozsudku Všeobecného súdu.

Žaloba podaná 20. augusta 2019 – Borborudi/Rada

(Vec T-580/19)

(2019/C 357/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Sayed Shamsuddin Borborudi (Teherán, Irak) (v zastúpení: L. Vidal, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prijaté Radou 27. mája 2019 podľa vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2019/855 o ponechaní žalobcu v prílohe IX k nariadeniu (EÚ) č. 267/2012,
- uložil Rade povinnosť odstrániť žalobcu z prílohy IX k nariadeniu (EÚ) č. 267/2012,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada nedodržala úroveň dôkazov pre sankcionovanie osôb a subjektov, keď žalobcu zapísala a ponechala na sankčných zoznamoch EÚ, pretože napadnuté opatrenia nie sú podložené žiadnym legitímnym dôvodom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, pretože pán Borborudi už nepracuje Iránsku organizáciu pre atómovú energiu („AEOI“), AEOI už nie je subjektom sankcionovaným zo strany OSN a plán AMAD bol zastavený v roku 2003.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď nešpecifikovala kvantitatívny alebo kvalitatívny význam údajnej podpory S. S. Borborudiho iránskeho jadrovému programu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada porušila svoju povinnosť odôvodniť obmedzujúce opatrenia, ktoré prijala voči žalobcovi, pretože neoznámila skutočnosti, ktoré by dokazovali dôvod, na základe ktorého mu boli sankcie uložené.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Rada porušila svoju povinnosť poskytnúť dokumenty na podporu odôvodnenia, a to ani potom, keď o ne žalobca požiadal.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Rada porušila zásadu proporcionality, ktorá je jednou zo všeobecných zásad, ktoré musí Európska únia dodržiavať.

Žaloba podaná 22. augusta 2019 – thyssenkrupp/Komisia

(Vec T-584/19)

(2019/C 357/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: thyssenkrupp AG (Duisburg und Essen, Nemecko) (v zastúpení: M. Klusmann, J. Ziebarth, a M. Dästner, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie v celom rozsahu,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy tohto konania vrátane trov konania akéhokoľvek vedľajšieho účastníka konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná pochybila pri definovaní nových relevantných trhoch výrobkov so za horúca galvanizovanou oceľou pre automobilové aplikácie (Auto HDG) a pri určitých typoch obalovacej ocele, a to viedlo k nesprávnej analýze trhovej sily po zlúčení, najmä v rozsahu v akom rozhodnutie neberie do úvahy dôležité aspekty substitúcie pri ponuke a dopyte. Žalobca preto tvrdí, že žalovaná nesprávne nezahrnula elektricky galvanizovanú oceľ do svojej definície trhu a vynechala zameniteľnosť galvanizovaných priemyselných a automobilových produktov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná pochybila pri definovaní trhov v rámci EHP namiesto celosvetových trhov pre Auto HDG aj pre obalovaciu oceľ. Žalovaná následne podala nesprávny výklad výsledkov svojho preskúmania trhu a posúdenia interných dokumentov poskytnutých účastníkmi konania a nedodržala riadny postup a zásady náležitého konania, keď nevykonala dostatočnú ekonomickú analýzu. Okrem toho, Komisia sa údajne opierať o nepreukázateľné a nepresvedčivé dôkazy, keď prijala záver, že dovoz neovplyvnil cenný v rámci EHP pre automobilovú HDG a obalovaciu oceľ.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila základné procesné požiadavky a vecne pochybila, keď údajne konštatovala zásadnú prekážku účinnej hospodárskej súťaže v súvislosti s osobitným trhom výrobkov pre Auto HDG.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že so zreteľom na údajné osobitné trhy výrobkov pre biely plech, pochromovanú oceľ a laminovanú oceľ, je posúdenie kompetitívnosti Komisie založené na nesprávnom výklade a uplatňovaní kritéria SIEC, ktoré protiprávne kombinuje nezlučiteľné aspekty SIEC vyplývajúce z dominantného postavenia a horizontálnych nekoordinovaných (oligopolistických) účinkov. Žalobkyňa tiež tvrdí, že došlo k zjavne nesprávne posúdeniu v súvislosti s dovozom, ktoré sa zakladá na selektívne vybraných údajoch z preskúmania trhu a niekoľkých nesprávne interpretovaných interných dokumentov, čo viedlo k tomu, že žalovaná neprimerane ignorovala význam vysokých úrovní dovozu pre biely plech a pochromovanú oceľ a potenciál pre vstup valcov na trh, ako sa to stalo v iných častiach sveta.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že navrhnuté nápravné opatrenia pre Auto HDG a pre obalovaciu oceľ žalovaná nesprávne zamietla. Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia nevykonala riadnu trhovú analýzu navrhnutých opatrení.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila svoju povinnosť poskytnúť dostatočné odôvodnenie, pokiaľ ide o prerušenie predbežných námietok, ako boli uvedené v SO v súvislosti s elektrickým plechom.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná sa dopustila procesnej chyby, keď nevyžadovala odpovede na množstvo žiadostí o informácie zaslaných subjektom na trhu vo vyšetrovacej fáze I a II, ktoré mnohokrát neboli zodpovedané. Žalobkyňa tvrdí, že to viedlo k procesnému pochybeniu a k skresleniu dôkazov.

Žaloba podaná 30. augusta 2019 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)

(Vec T-595/19)

(2019/C 357/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikózia, Cyprus) (v zastúpení: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister a V. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fontana Food AB (Tyresö, Švédsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie GRILLOUMI BURGER – prihláška č. 15 963 283

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. júna 2019 vo veci R 1 356/2018-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Uznesenie Všeobecného súdu z 18. júla 2019 – Taminco a Arysta LifeScience Great Britain/EFSA

(Vec T-621/17) ⁽¹⁾

(2019/C 357/52)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 374, 6.11.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 23. júla 2019 – AMVAC Netherlands/EFSA**(Vec T-720/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 357/53)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 23. augusta 2019 – Cantieri del Mediterraneo/Komisia**(Vec T-335/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 357/54)

Jazyk konania: taliančina

Predsedníčka prvej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)

ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie

L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK